

Trbovlje.

V zaprašenih, meglenih brdih
vibrata gori dve visoki:
Planina Sveta pod oblaki
in Mrzlica — opal na roki.

Dolina vgreznjena med njima —
kot jezni gad se v Savo vleče,
v strupene pline se potaplja,
se skriva v strugi mračne ječe.

Pred rovi lomijo se luči
in zlivajo se v vročo jamo,
brlé rudarju v mučnih urah,
goré, če prime smrt za ramo.

V nebo štrleč mogočni jašek
pogoltno roj rudarjev v temo,
kot nenasiten volk le grabi,
odpira žrelo svoje nemo.

Kot težke, bolne misli — jame
vijó se v labirinte krtov,
tu skrivajo se besne slutnje,
tu solnca ni ne rož — ne vrto.

Nad njimi rudokop na planem —
rok gnetenje v mrtvaškem mraku,
ropot lopat, motik in strojev,
dušljive saje v kalnem zraku.

In v divjih skokih vlaki besni
drve, hrume ves dan kolesa,
in v noči trgajo se kriki,
beže v razpaljena nebesa . . .

Damjan.

